

29e jaargang
nr. 303
kerst 2006/ januari 2007

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

KON HET MAAR ALTIJD KERSTMIS ZIJN

Kerstmis is een feest van huiselijkheid en gezelligheid. We spuiten de ramen vol kunstsneeuw, zetten rendieren en arrensleden voor de deur en versieren onze huizen en bomen met lichtjes. Zo ziet de wereld er wat vriendelijker uit in dit gure seizoen.

En binnen zetten we de kerstboom, de kerststal en de kerstrozen en kerststukjes klaar en hangen de kerstkaarten op. Mensen verheugen zich op dit feest en het liefst zouden ze die sfeer vasthouden. Zo ken ik een vrijgezel die zijn kerststukjes het hele jaar rustig op de kast liet staan. En in menig pronkkast zag ik kopjes versierd met een mooie glimmende kerstbal. En wie kent ze niet? Zo'n pot met groene takken met aan het eind een paar groene blaadjes. Als je goed kijkt zie je dat het een doorgegroeide kerstroos is, die nooit meer witte of rode blaadjes zal krijgen, want daarvoor hebben ze een speciale behandeling nodig. Hij wordt echter niet weggegooid.

Maar niets is zo vergankelijk als de kerstsfeer. En als je de kunstsneeuw in februari nog op je raam hebt zitten, vraagt er beslist iemand: "Zeem jij nooit je ramen?" En als je dan de kerstboom nog hebt staan, verklaart iedereen je voor gek. Nee, aan het begin van het nieuwe jaar ruimen we de kerstboel weer op. Pakken het nodige in een doos. Die gaat de zolder op voor volgend jaar. En dat is misschien wel de charme van zo'n feest. Je kunt ernaar uitkijken; je kunt er telkens opnieuw mee beginnen; ieder jaar komt het weer terug in het donkere jaargetijde.

Cuno Lavaleije

Feest van hoop

En ik denk dat dat ook precies de bedoeling van dat feest is. Niet als-maar-door, maar telkens opnieuw. Want het feest is ook niet alleen bedoeld als gezellig en huiselijk en charmant. Het is ook het feest van de hoop. De hoop die zo krachtig is dat zij het beste uit mensen weet te halen. De mensen gaan met alles wat ze in zich hebben op weg naar een hoopvolle toekomst. De hoop die echter ook zo kwetsbaar is. Immers hoe snel kan hoop de grond in worden geboord. Hoop moet telkens opnieuw een impuls krijgen, steeds opnieuw gevoed worden.

Je ziet dat zo mooi verbeeld in Barcelona in de Sagrada Familia, de kerk die is toegewijd aan de Heilige Familie. Deze kerk wordt gebouwd naar het idee en ontwerp van Gaudi. Gaudi, die in 1883 begonnen is met de bouw, had het hele ontwerp in principe klaar, maar was zich er ook van bewust dat hij de kerk nooit zou afbouwen. Hij begon met de zij-ingang, de gevel van de geboorte van Jezus Christus, met vlak boven de ingang een permanente kerststal. Hij beeldde er de hoop en het geloof in uit. Als voorbeeld voor de figuren rond dit tafereel, nam hij mensen uit het gewone volk. Zo hoopte hij dat deze kerk met haar geloof iets van het dagelijks leven van deze mensen zou blijven. En hij hoopte dat andere mensen na hem deze kerk zouden afbouwen.

Die laatste hoop wordt bewaarheid, maar of de eerste hoop bewaarheid wordt, dat hangt af van de keuze van de moderne mens. In ieder geval staat in de zij-ingang die Gaudi bouwde de kerststal dicht bij de mensen, vlak boven de ingang. Voor ons is het goed dat we iedere keer opnieuw ons verheugen op Kerstmis en de hoop vernieuwen. En weet, dat ergens ter wereld dag in dag uit een permanente kerststal staat. Ergens blijft een sprankje hoop altijd aanwezig, ergens blijft het altijd een beetje Kerstmis. Ik wens U voor dit jaar een zalig Kerstmis toe.

Cuno Lavaleije,
pastor van de R.K. St. Vituskerk te Blaricum

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

Ergens in Blaricum

“KOMT VERWONDERT U HIER MENSEN...”

Als je een steen en een bol tegelijk in de grond stopt... wat gebeurt er dan? Als het voorjaar komt, en de steen zou kijken naar de kleine groen groeiende spruitjes van de uitkiemende bol... zou die steen begrijpen wat hier gebeurt?

“Wat ik hier zie: dat kan niet!” zou de steen vast denken. Want een steen is hard, is koud en dood. De steen denkt volgens zijn eigen logica: steen-logica.

Wat de steen ziet is niet dat natuurwetten worden gebroken; wat de steen ziet is dat de bol zich ontwikkelt langs andere wetten dan de zijne.

De bol is opgenomen in een groter geheel, een realiteit die de werkelijkheid van de steen te boven gaat. De bol is opgenomen in de realiteit van licht, groei en leven.

Zo ook het wonder in ons leven: in het wonder worden wij opgenomen in een werkelijkheid, die groter is dan die van onszelf. In het wonder worden wij opgenomen in Gods logica, de logica van Zijn glorie. Een werkelijkheid van licht, lucht en leven.

“Komt verwondert u hier mensen,” zullen wij de komende dagen heel vaak horen zingen. Misschien zullen wij het zelf ook zingen. Valt er wat te verwonderen? Voor mensen die leven volgens de steen-logica misschien heel moeilijk. Wie leeft achter beton leeft goed verschanst. De sterren, de glimlachen, de lichtjes, al die lieve woorden: zouden zij door de steen-logica heen

Jan Rinzema

kunnen dringen? Zou de kracht van de verwondering zo sterk kunnen zijn dat mensenharten worden opengeboren? Ik hoop dat dat deze Kerst voor velen mag gebeuren. Misschien dat dat ook bij u mag gebeuren. Dat licht doorbreekt in ons bestaan. Dat niet alleen het kindje in de stal nieuw wordt geboren. Maar dat ook wij zelf opnieuw worden geboren.

Om ons heen is een realiteit, die ons bescheiden kennen te boven gaat.

In het wonder van Kerst gaat het er niet

TWINKELLICHT- JES IN DE TIJD

Toen ik half november de medewerkers van de gemeente in de weer zag om de lampjes in de bomen langs de Torenlaan en de Brink te hangen, ontroerde me dat.

Want 's avonds in de wintertijd laat Blaricum zich van een intieme, innemende kant zien. Vredig. Vrede voor wie voorbijrijdt, licht op het pad van wie te voet gaat. Als de lampjes aan zijn zie ik het eeuwige in de tijd. Alles gaat voorbij,

Foto: Jark Visscher

Helma Ton

maar het licht in het donker blijft. Dat is niet alleen een romantische gedachte, maar voor mij als burgemeester ook gewoon realiteit. Niet altijd zichtbaar, maar het licht in Blaricum is er ook als het heel donker is. Ik kom het tegen als mensen elkaar tot steun zijn. Als ze voor elkaar zorgen. Samen lachen. Samen stralen. Als mensen een twinkellichtje in de tijd zijn. Voor zichzelf en voor de ander. Voor familie en vrienden, en voor die onbekende aan de overkant van de weg. Als ik door Blaricum rijd, is elk lampje voor mij een symbool van dat licht. Ik wens u stralende dagen.

Helma Ton,
burgemeester

om dat natuurwetten worden doorbroken; het gaat erom dat wij ons verwonderen over Gods glorie, dat wij ons dankbaar mogen verbazen over het leven dat wij mogen leven. Dat wij leren leven, als nieuwe, echte mensen.

Ds. Jan Rinzema

Van de redactie

Ach... deze tijd

Dit is het thema van het voor u liggende, traditionele kerst- en januarinum-mer. Het werd door elke schrijver anders opgepakt en leidde tot een veelkleurig scala van persoonlijke verhalen, anekdotes en levensbeschouwingen. Vaak met een glimlach en een knipoog. Een beetje lichter en luchtiger dan anders. Dit jaargetijde is immers al somber en donker genoeg. Bewust van het geweld en leed in de wereld, zijn we daar niet aan voorbij gegaan. Maar het goede nieuws heeft even de overhand. We doelen op de inzet en de toewijding van velen om dat leed en die ellende op te vangen, te verzachten en zo mogelijk weg te nemen. Ook dat kunt u hier lezen.

Voor ons dorp begint zich intussen onafwendbaar een andere bestuursbasis aan te kondigen. Het wordt óf een samengaan met Laren, en mogelijk ook met Eemnes, óf een opgaan in een veel groter regionaal bestuursverband. Wat er ook gebeurt, één ding is zeker, Blaricum zal als plaats nooit verdwijnen. We houden onze dorpsnaam en daarmee onze bekendheid én onze historie. Blaricum blijft wat het is, een unieke plek om te wonen en te leven. Een gezelliger dorp ken ik niet. Ik voel me hier op mijn gemak, ik voel me hier thuis, en met mij velen, die hier niet geboren zijn. Die hier later zijn komen wonen en niet meer weg willen. Net als ik. Wederzijdse liefde. En daar ga je voor door het vuur. Absoluut.

Hei & wei had het best moeilijk toen in 2005 de gemeentelijke bijdrage werd opgezegd. Gelukkig werd dit jaar ons voortbestaan verzekerd door brede steun van de gemeenteraad. Die had de waarde van ons blad voor de dorpsgemeenschap goed voor ogen. Deze ontwikkelingen waren voor ons, redactieleden, medewerkers en bestuur, zowel individueel als collectief, een extra prikkel om naar nóg hogere kwaliteit te streven. Voor u, onze lezers. Voor u, onze sponsors en adverteerders, die samen met de gemeente, de gezonde financiële basis vormen. Graag wensen wij u allen gezellige feestdagen en een heel goed en gezond 2007 toe. En natuurlijk veel lees- en kijkplezier!

Sybert Blijdenstein

We zijn allemaal onderdeel van één groter bewustzijn

Dalai Lama

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

DAAP
MAKELAARS

dn

eigenaar: de heer R. Ton

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

Moulijn
Netwerk Notarissen

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester en Van der Bij
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)

Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300

BLARICUM
erfenis van goeters
Verkrijgbaar in de boekhandel.

Rabobank

BLARICUMSE
APOTHEEK

Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Merpatis

Bloemen en meer
voor weddingen & sinterklaasdecoratie

Schapendrift 2c
Blaricum
035-5261250
www.bloemenenmeer.nl

“Strategische
samenwerking,
uit meerwaarde”

REIJER HEKELAAR & ASSOCIATES
FINANCIEEL ADVISORISCH BUREAU

Tel. (035) 694 21 28
E-mail hekelaar@rhass.nl

Fa. Wed. B. Vos

StorkZwembaden
Oud Bussummerweg 35
1272 PT Huizen
Telefoon (035) 694 24 17

Vishandel Blaricum
Meentweg 2
Blaricum
Tel. 035-5383337

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT

IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR
Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.caferestraurantrustwat.nl

modern asian
cuisine

mw. W. M. Hu
director
Huizenweg 3
Blaricum
T. 035-6336996
www.theredsun.nl

**LUNCHEN
AAN DE HEI**
TAFELBERG

Nieuwint & Van Beek
Marian Duurland
Accountants &
Belastingadviseurs
Laren
035-5485860
www.nevb.nl

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
AANEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

*Slender You®
Centre*

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Café d'Ouwe Tak

Het café is de hele week geopend! Op zaterdag 's ochtend wordt voor u gekookt van 17:00 tot 21:30 uur.

Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je ook kunt eten!

Eemnesserweg 803, 1261 HD Blaricum, 035-5314380

Winkelcentrum de Balken

CT000

Geen fratsen. Dat scheelt.

HVdVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Fred van Sprang
EDELSMID

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

**Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.**

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEHMSTUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
info@spakman-blaricum.nl

**FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

FIRMA WED. B. VOS

Speciaal adres voor:
Huisbrand Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookkotte voor centr. verwarming en huishaarden
BENZINE
Mengemmer
Motorolien

MIDDENWEG 15, TEL. 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL. 035-538 20 53
BLARICUM

BESTE LEZERS

Het gaat economisch weer beter in Nederland, maar dat wil niet zeggen dat we er al zijn. Met name onze rol in de eenwording van Europa moeten we nog wat duidelijker neerzetten. Tevens zouden we op gebied van innovatie meer voortgang moeten boeken, om zo maar wat zaken ter verbetering te nemen.

Huub de Klerk

U kunt zich natuurlijk afvragen wat dit nu voor een invloed heeft op ons dorp. Wat mij in ieder geval opvalt is dat steeds meer van onze inwoners ook beroepsmatig actief zijn over onze landsgrenzen heen. Over het algemeen gaat het goed met de mensen in Blaricum. Ook zijn er veel mensen van buiten af, die graag in ons dorp komen wonen. Ons dorp geniet een verhoogde belangstelling. Zo hebben we gemerkt dat er, zelfs vanuit België, dagjesmensen ons dorp komen bekijken, naar aanleiding van de tv-serie Gooise Vrouwen. Maar wat zo eigen is voor ons dorp zijn de vele leuke evenementen, zoals de braderie op Koninginnedag, de Plein Air schilderwedstrijd met de Running Lunch, het zomerconcert bij Rust Wat, de Kermisweek met het vuurwerk en de wedstrijden, het Anton Kersjes Festival, de Open Atelierroute, het Old Timerfestival, de Open Golf & Countrydag, de Dag van het Werkpaard, de wijnproeverij, en de Kerst- en Lentemarkten. Deze evenementen kennen een groeiend aantal bezoekers, uit alle windstreken.

Stonden we tot voor kort nog te boek als de gemeente met de duurste huizen, gelukkig zijn we inmiddels van de eerste plaats verdwenen, wellicht toch beter voor ons imago. Minder positief is dat door het vrijere verkeer binnen Europa ons welvarend dorp in toenemende mate in de dubieuze belangstelling staat van internationaal opererende, professionele criminelen (inbrekers e.d.). En dat is nou niet bepaald in lijn met ons knusse dorpsleven. Maar gelukkig speelt onze regionale politie hier adequaat op in. Vooruitgang en innovatie is ook belangrijk op lokaal niveau. Als iedereen daarbij zijn steentje bijdraagt helpt dat zeker. Vandaar dat ook he & wei heeft besloten om binnenkort een eigen website voor u te openen en met dit medium ervaring wil opdoen. Mensen kunnen gerichter lezen, en ook gemakkelijker informatie uit eerdere nummers naslaan. Uiteraard blijft onze he & wei in gedrukte vorm verschijnen, rekening houdend met degenen onder u die (nog) niet met de computer vertrouwd zijn en die daarom niet het internet op kunnen. Dus geen zorgen. He & wei blijft he & wei, zoals u het allemaal kent.

Namens alle vrijwilligers, redactie en bestuur van he & wei wil ik u, lezers, sponsors en adverteerders graag hartelijk danken voor uw grote interesse in ons blad en voor de vele, altijd bijzonder gewaardeerde reacties. In de hoop dat we de mooie dingen in ons dorp kunnen behouden en tegelijkertijd vooruit kunnen gaan, wens ik u allen een gezellige Kerst en een goed Nieuwjaar!

Huub De Klerk,
voorzitter Stichting Dorpsblad Blaricum

KIND EN KERST

Deze tijd... de kersttijd, een heerlijke tijd in ons peuterspeelhuisje. De verkleedkleden van engel, Maria, Jozef, herders en koningen worden weer gedragen. Ook de poppen moeten eraan geloven. Om de komst van het Kerstkind met kinderen mooi voor te bereiden, kun je dagelijks een mooi kerstboek met hen lezen en kerstliedjes zingen.

Schilder blauwe hemeltjes, prik er gaatjes in en plak er zilveren sterretjes op. Dit kan als achtergrond dienen voor de seizoentafel, die een mooi instrument is om samen met de kinderen naar de kerst toe te leven. In de eerste week overdek je die met een donkerblauw kleed. De kinderen mogen de kristallen en stenen voorzichtig in een warm sopje wassen, drogen, en op de seizoentafel uitstellen. Sterretjes over het kleed uitstrooien, kaarsjes aan en flonkeren maar. De verwachting wordt voelbaar. De tweede week, het kleed weg en een landschap met stenen en kristallen om de stal aanleggen. Takjes klimop, hulst en dennengroen kleden de tafel verder aan. De derde week mogen de dieren erbij en tenslotte, in de vierde week de mensen. Pas in de kerstnacht komt het zo lang verwachte kindje in de kribbe.

Deze opbouw komt overeen met de ontwikkeling van de aarde, maar staat ook voor de opbouw en ontwikkeling van de mens:

- 0 - 7 jaar: het fysiek lichaam wordt ontwikkeld, de stenen en kristallen (tandenwisseling is het laatste),
- 7 - 14 jaar: het etherlichaam, het plantenrijk,
- 14-21 jaar: het astraallichaam, het dierenrijk,
- 21-28 jaar: ik, de mens.

Het hobbelpaard doet dienst als ezel

En dan is het zover. We weten met wie we dit feest gaan vieren. De boom wordt zorgvuldig uitgezocht en opgetuigd. Het huis is versierd en ruikt zo lekker. We hebben bedacht wat we gaan eten en hebben zoveel mogelijk samen voorbereid. De kleden die we zullen dragen hangen klaar. Voor de één een zalige spanning, voor de ander, met boek bij de open haard, ontspanning. Bing Crosby zingt zijn carols. Het is kerst... ik wens jullie allen een heel goede!

Dorine Borgers

Burg. Heerschopweg

sb

HEERLIJKE MENU'S MET DE FEESTDAGEN!

Ook dit jaar kunnen wij u weer speciaal de volgende restaurants aanbevelen, gewaardeerde sponsors en adverteerders van he & wei! Zij hebben speciale, overheerlijke kerstmenu's voor u samengesteld, te genieten in een feestelijke ambiance. Reserveer tijdig!

Merpatris
Achterom 7, tel. 5311133.
The Red Sun
Huizerweg 3, tel. 6336996.
Rust Wat
Schapendrieg 79, tel. 5383286.

d'Ouwe Tak
Eemnesserweg 13 / b, tel. 5314300.
IJssalon De Hoop
Heerlijke ijsstaarten bij uw kerstdiner!
Huizerweg 10,
Bestellen: 5383490.

De Tafelberg
Oude Naarderweg 21, tel. 5383975.

Angerechtsweg

sb

SMAKELIJK ETEN

Er moet in ons land meer tijd worden besteed aan eten. Maar krijg je dan niet nog meer dikke mensen, zult u vragen. Aangehouden is dat je van meer eten niet dik wordt. Onderzoek onder zwaarlijvige personen laat zien dat slechts 15% veel eet, 35% normaal eet en 50% weinig eet.

Het zit 'm dus niet in de hoeveelheid maar in de keuze van energierijke en -arme diëten. De methode Montignac kent een aantal vuistregels. We moeten meer aandacht en zorg schenken aan de kwaliteit en aan de samenstelling, combinatie van voedingsbestanddelen. Zo rust er een absoluut verbod op het vermengen van (dierlijke) eiwitten (vlees) met koolhydraten (aardappelen, brood, pasta's). Een maaltijd met aardappelen, vlees en groente is taboe. Het eten van groenten van verschillende kleuren - rode, groene, oranje - maar niet tijdens één en dezelfde maaltijd, is essentieel. Zout, suiker, boter, koffie en (rood) vlees zo weinig mogelijk. Vet mag maar dan wel, onverzadigd. Maar hoe gaat het vaak in het dagelijks leven? Er zijn mensen die zich 's morgens geen tijd gunnen om te ontbijten, tussen de middag doorwerken en nauwelijks iets eten en 's avonds met een bordje op schoot een kant-en-klaarmaaltijd, in de magnetron verwarmd, voor de televisie gedachteloos naar binnen werken.

Lekker eten is gezond, schenkt veel vreugde en houdt ons op het juiste gewicht. Neem mijn schoonzoon, die op basis van de goede combinaties en de kookboeken van Jamie Oliver in een paar maanden de gewenste 15 kilo afviel. Hij kon zijn gebruikelijke porties rustig eten maar wel op basis van de methode Montignac.

Er zou ook in ons land meer aandacht moeten worden besteed aan de bereiding van voedsel. Jamie Oliver kreeg het via premier Blair voor elkaar dat er op scholen in Engeland beter gegeten wordt. Het gaat bij gezond eten natuurlijk niet alleen om de juiste combinatie, maar ook de kwaliteit van hetgeen we eten is belangrijk. Biologische groenten, gewassen die niet zijn bespoten en bemest, te koop in speciale winkels, zijn erg lekker. De

groenten die ik in mijn tuintje 'verbouw' zijn heerlijk en dat vinden ook de slakken, luizen en ander 'ongedierte' want de helft van mijn productie vreten ze op. Toch is het me dit jaar gelukt om een (1) gave bloemkool te oogsten. Verdelingsmidelen gebruik ik uit principe niet en ook niet wegens het risico dat het vergif op de een of andere manier toch in je groenten en kruiden terecht komt. Nou schijnt het combineren van zekere (bloem)planten met groentesoorten ook schadelijke insecten te weren, maar zo ver ben ik nog niet. Komt nog wel als ik zelf ga koken, maar dan wil ik een echt kookeiland teneinde mijn vrouw te kunnen te overtreffen. Niet alleen de kwaliteit van de ingrediënten, maar ook de liefde en het plezier waarmee gekookt wordt hebben invloed. Dat ondervind ik thuis aan den lijve. Er zijn, uiteraard in Frankrijk, restaurants waar de kok aan tafel komt en mee-eet om zelf te ondervinden of en hoe zijn gasten genieten. Hoe lang zal het nog duren eer we hier zover zijn? Desalniettemin wens ik u smakelijk eten tijdens de feestdagen.

Adrie van Zon

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

dedicated to living life in balance...

Yogatree

Het Domein 4, Blaricum, tel. 035 538460 www.yogatree.nl

M. SIEGERS

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 035 538 20 76

Open: Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

ANTIJK EN KUNST

**Blaricumsche
IJzerhandel**

Dorpsstraat 9 - 1261 ES Blaricum
Tel. 035-5382303 - Fax 035-5382338

IJZERWAREN-GEREEDSCHAPPEN- MACHINES
TUINARTIKELLEN EN GAZONMAAIERS

**Smederij
B.v.d. Bergh**

Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33
www.smederijbergh.nl

HET ARMENHUIS

Het Armenhuis

Als de kerst weer nadert is tegenwoordig steevast de vraag: wat eten we, reerug of eendenborst? Met welke trendy kleuren versieren we dit jaar de kerstboom, die van vorig jaar vielen wat tegen. Ons grootste probleem anno 2006 is ons gewicht: als we na de kerstdagen maar niet teveel zijn aangekomen, anders gaan we met z'n allen aan het Sonja Bakkerdieet. Hoe anders was het in Blaricum, pakweg 65 jaar geleden. Er was toen nog een Armenhuis. Dit huis stond aan de Singel, waar mensen woonden die geen inkomen hadden. Als gevolg daarvan moesten zij rondkomen van de toenmalige armenzorg, wat geen vetpot was.

Singel

Vanaf de Meentweg, net voorbij de Langeweg, ligt een paadje, in de volksmond noemt men dit paadje 'het paadje tussen de Meentweg en de Mosselweg'. Oudere Blaricammers weten dat dit het begin van de Singel was. Deze weg stak de Mosselweg over, aan de linkerkant daarvan stond het Armenhuis. De Singel liep iets naar rechts om uit te komen waar hij nu begint: bij Bij de Berg. Het Armenhuis is gesloopt rond 1950, door Manus van der Heiden. Op deze plek zijn toen de huizen gebouwd die er nu staan. Van de gebikte steentjes van het gesloopte Armenhuis is toen de toegangspoort van de Algemene Begraafplaats gebouwd. Deze poort is helaas gesloopt voor de bouw van de huidige aula. Rond het Armenhuis lag veel grond waarop de mensen groente en aardappels verbouwden. Hiermee kon men in een levensbehoefte voorzien. Op de 'driest' voor het

Het Armenhuis aan de Mosselweg

Armenhuis graasde een geit. Ies van Arie Lanphen (groenteboer), wonende in de 'Kazerne' aan de Meentweg, had er een 'hit' lopen.

A.M. de Jong

De op 18 oktober 1943 vermoorde geestelijke vader van Merijntje Gijzen deed in juni 1939 mee aan de Gemeenteraadsverkiezingen voor de SDAP in ons dorp. Omdat zijn partijgenoot Th. van Maanen, die de meeste stemmen had vergaard, net een baan elders had aanvaard kwam A.M. de Jong in de raad. Deze sociaal bewogen schrijver neemt zitting in de raadscommissies voor financiën en voor maatschappelijke aangelegenheden. In deze laatste functie uit hij onder meer gepeperde kritiek op de "beschamende toestand" in het Armenhuis aan de Singel. Met name de twee tussenliggende blokken zijn volgens hem voor bewoning totaal ongeschikt. Waterleiding ontbreekt, net zoals een wc. Deze is in de tuin gemaakt, waardoor mensen door weer en wind moesten als zij er gebruik van wilden maken. Voor ouden

Gijs Vos (1930)

van dagen kan dit niet door de beugel. De twee hokken zijn misschien geschikt voor een hond, doch een mens moet zich er, volgens De Jong, in voelen als in een cel.

Het wonderhuis

26 DECEMBER: OM NOOIT TE VERGETEN

Op 26 december 2004 heeft een aardbeving met tsunami Azië veroordeeld tot het grootste natuurrampgebied uit de geschiedenis. Ik ben Pierre Pourchez, leerkracht aan de Bijvanckschool in Blaricum. Ik was daar en ben er zeven maanden gebleven om hulp te verlenen.

Wie 26 december zegt denkt aan kerstfeest. Ook bij mij is dat altijd zo geweest... tot 26 december 2004... In de eerste 2005-edities van hei & wei heeft de redactie aandacht besteed aan die enorme natuurramp. Hei & wei wist dat ik daar was. Een langdurig geplande vakantie veranderde in een periode van hulpverlening aan met name kinderen.

Weeskinderen

Ik denk terug aan het dorpje Takengon in het binnengebied van Aceh. Daar voelde men zich geroepen om weeskinderen te adopteren. Deze kinderen werden begeleid door een traumateam uit Medan. Ik heb met geld van familie en vrienden uit Nederland twee oranje speellokalen gebouwd en van interieur mogen voorzien. Nu zijn deze kinderen opgenomen in het dorp en groeien de visserskinderen op als boerenkindertjes. Sommigen zijn teruggebracht naar hun geboorteplek Nias of Banda Aceh en daar alsnog geadopteerd door familieleden of kennissen van de overleden ouders. Anderen hebben nieuwe namen gekregen omdat niemand wist hoe zij heetten. Die registratie heb ik gezien en het is vreemd dat een kind een nieuwe naam krijgt of een nummer omdat men hoopde later nog wat te vinden. Ik zou nog graag met eigen ogen willen zien hoe het met deze kinderen gaat. In gedachten dichtbij, in afstand ver weg. De meisjes van het eiland Nias zijn weer teruggekeerd en ik weet hun adressen niet. Wel hun gezichten toen ik hen voor het eerst in een opvangkamp zag en zij aan me vroegen of ik wat 'ladies things' voor hen wilde kopen.

Nieuw bestaan opbouwen

In Medan woont een moeder met drie kinderen waarvan zij dacht dat zij waren omgekomen. Weken later blijken de kin-

LEVE DE VOORUITGANG?!

Oudejaarsdag, halverwege de jaren vijftig. Oma Eggenkamp gaat oliebol-bakken. Ze heeft een groot gezin, dus maakt ze zoals altijd, het beslag in een grote maar dit jaar nieuwe emmer.

Beslag moet rijzen op een warme plek, en die is er, een mooie kolenkachel in de voorkamer van de villa aan het Fransepap. Oma zet de emmer met beslag met een theedoek erover bovenop de kachel, zoals ze al jaren gewend is.

Als ze enkele uren later de kamer in komt, treft ze een enorme ravage aan. Het beslag is over de emmer heen gerezen en de bodem is uit de plastic emmer gesmolten. Een witte, stinkende brei druipend over haar kachel. Dat is haar nog nooit gebeurd. Opgegroeid met onverwoestbare zinken emmers heeft ze er niet bij stilgestaan dat de plastic emmers uit de moderne tijd niet hittebestendig zijn. Oliebollen zijn er niet gebakken die dag aan het Fransepap, maar de smeden, oude Henk van den Bergh en Peter Gieskes hebben een mooie klus die Oudejaarsdag: de kachel van oma opknappen! Leve de vooruitgang...

Even verderop in Blaricum aan de Singel, ook halverwege de jaren vijftig, gaan twee jonge meiden aan de slag met oliebolledeeg. Lies en Riek van der Heiden hebben goed geïnformeerd bij Jan van Boheemen de bakker, en doen alles precies volgens zijn aanwijzingen. Als het beslag gerezen is, warmen ze de olie op in een oude, diepe braadpan. De eerste bollen rollen in de pan, en worden prachtig bruin. Maar ongelooflijk, er moet alweer een fles olie in de pan worden gedaan. Die dingen heten niet voor niets oliebollen!

's Avonds presenteren de gezusters vol trots de schaal met heerlijkheden. Beetje poedersuiker erover, en o wat ruikt het lekker. Maar het mag een wonder zijn dat niemand van de familie z'n tanden breekt op de oliebollen. Ze zijn kogelhard! Niet te eten! De hele schaal bollen wordt achter het huis op de Berg gegooid (halverwege de jaren zeventig is deze afgegraven). Maar zelfs de vogels komen er niet doorheen.

Enkele dagen later wordt bakker Van Boheemen ter verantwoording geroepen. Hoe kunnen die oliebollen nu zo zijn mislukt? De bakker weet al snel het antwoord: de olie was niet op temperatuur, en als de olie te koud is, trekt deze zo in de bollen. Als de dames toen een moderne

deren in een ander opvangkamp te zijn verzorgd. Nu weer bij elkaar proberen zij een nieuw bestaan in Medan op te bouwen. Hoe het met hen gaat weet ik niet. Ik hoop dat de kinderen naar school zijn en dat zij een eigen plekje hebben om te wonen. Mijn hulpverlening was primair

Weeskinderen met nieuwe spellen

en duurde helaas maar zeven maanden. De schoenen die ik voor een heleboel kinderen in opvangkamp Meulaboh heb gekocht zullen nu wel versleten zijn? Hoe zal het nu met hen gaan?

Het meisje Chynthia dat mij vorig jaar vertelde hoe zij haar ouders is kwijtgeraakt gaat goed. Zij studeert en probeert elke dag haar leven inhoud te geven. En dan mij maar vertellen dat haar ramp niet zoveel voorstelt, vergeleken met het verdriet van anderen.

Ary en Saputra

Bandar Aceh

Ik denk ook aan Ary, die zowat zijn hele familie is kwijtgeraakt en zich nu voor heel Aceh in de verlaten gebieden dagelijks inzet. Zijn baan bij een bedrijf in Medan heeft hij opgezegd. Ik heb geen dagelijks contact met Ary maar zou hem graag willen zien omdat ik weet hoeveel en wie hij is kwijtgeraakt. Van organisaties en van Ary hoor ik dat het soms goed gaat en soms tegenvalt omdat te weinig rekening met elkaar is gehouden wanneer

er afspraken zijn gemaakt. De praktijk laat zien dat er sprake is van onbegrip en geen onwil.

Mijn vriend Saputra Liyadi heeft een baan bij Cordaid, een organisatie die zich bezighoudt met de wederopbouw. Lokale mensen worden ingezet om dit vorm te geven. Hij begrijpt hoe moeilijk het is om zo samen te werken. Maar elke keer er weer met frisse moed tegenaan want wie heeft een handleiding voor de opbouw van zo'n groot gebied? Niemand toch?

Langzaam herstel

Voor veel mensen is er in die tussentijd soms nog niets veranderd en zij zijn nog steeds veroordeeld tot daklozen met een zelf gegraven buitentoilet, een gat in de grond. De opbouw neemt vorm aan maar organisaties werken soms ook langs elkaar en niet naast elkaar, coördinatie en samenwerking gaan moeilijk. En soms

zijn de nieuwbouwhuizen zo slecht van kwaliteit dat de mensen er niet eens in durven of willen wonen.

Watersnood en tsunami

Ik ben, vertrokken vanuit Indonesië in de jaren vijftig, opgegroeid in het Zeeuws. Mijn ouders hebben de watersnood van 1953 meegemaakt. Jaren is daarover gesproken en men spreekt er nog over, iedereen kent het Deltaplan. De tsunami heeft een groter gebied bestreken. Herstel duurt jaren. Mijn gedachten gaan vaak naar de slachtoffers bij wie die ramp nog actueel is en zich nog lang blijft afspelen. Dat maakt het moeilijker maar ik hoop dat de tijd en veel geduld de oplossing zullen brengen.

Ik wens iedereen in het veilige en warme Blaricum een Goed Kerstfeest en vooral een Gezond Nieuwjaar.

Pierre Pourchez
leraar Bijvanckschool, Blaricum

Raadhuisstraat

sb

OUD EN NIEUW

Er staat een huis leeg aan de overkant van het plantsoen. De burens zijn vertrokken en het huis staat er wat onverzorgd bij. Een groot bord geeft het duidelijk aan: 'Te Koop'. Maandenlang duurt het nu al. Af en toe komen er mensen kijken.

Dan op een ochtend is het bord opeens verdwenen. Razend nieuwsgierig ben ik wie er komt te wonen. In de wandelgangen is het al gauw duidelijk, het is verkocht aan een familie uit Australië. Allerlei veronderstellingen doen de ronde. Vast een Engels sprekend gezin met kinderen. Niemand weet iets. Het enige dat we al gauw te zien krijgen is een wat oudere heer die af en toe het huis komt luchten, zodat het lijkt of er iemand woont. Zeker een kennis, van de nieuwe

bewoners, die in de buurt woont en het pand al iets bewoonbaars geeft.

Als ik op maandagmiddag op de hoek van de straat, tussen de geleegde afvalbakken op zoek ben naar mijn eigen bak, ontmoet ik de mysterieuze heer en we maken, al zoekend, ongewild kennis: "Woot u hier in de buurt, ik zie u zo vaak het huis luchten?" Vol verbazing kijk ik hem aan als hij antwoordt: "Nee, ik wóón daar," terwijl hij naar de overkant wijst. "Maar... U spreekt vloeiend Nederlands!" breng ik met moeite uit. Hij lacht en vertelt dat hij eigenlijk uit Hilversum komt en ongeveer dertig jaar in Australië heeft gewoond. Samen met zijn zoon hebben ze besloten terug te keren naar Holland. Als mijn gedachten weer op een rijtje staan, vertrouw ik hem toe: "Ik kom ook uit Hilversum, mijn vader had daar een kruidenierswinkel in een zijstraat van het Achterom." Opeens is het doodstil en ik hoor de spanning in zijn stem als hij zegt: "Was daar in de buurt een school?" Nietsvermoedend knik ik ja. "De Aloysius jongensschool. De mulo is daar nog steeds in gebruik." Hij heeft moeite verder te praten, het lijkt of hij weg wil lopen. Geëmotioneerd komen haperend de woorden: "Bij die winkel in dat straatje ging ik altijd snoep kopen!"

Oud wordt nieuw, nieuw wordt oud.

Een vleug van vroeger, van toen, van ver voor de oorlog. Daar lagen onze eerste contacten. We hebben nog lang nagepraat...

Hennie Lamaker

frituurpan hadden, die keurig de door jou ingestelde temperatuur vasthoudt... Toch niet gek hè, die vooruitgang!

Linda Eggenkamp

